

पञ्चोदकेऽथैवमशुद्धयुक्ते । कार्यः प्रवेशो न चराचलम्
शुभेक्षिते वाप्यथ संयुते वा । रिक्ताभमां दम्भतिथिं
दिनेशभूतनुषङ्गमिनेन्दुदृष्टम् । क्रूरपहाधि-
ष्ठितविश्वं च विवर्जनीयं त्रिविधप्रवेशे” इति । वार
फलमप्याह स एव “दृष्टते प्रविशतां च सन्दिरं व-
ज्जिना नियतमेव वज्जिमे । वज्जभूमिस्तवासरे तथा
शीतरश्मिदिवसे हि दृष्टिदम् । चन्द्रजार्जितवासरेषु
च श्रीकरं सुखमहार्णवाभदम् । सर्वदृष्टदिवसे स्थिर-
प्रदं किन्तु चौरभयमत्र विद्यते” इति । एषां निषकृष्ट-
मर्थमाह श्रीपतिः “रिक्ता तिथिर्भूतभातुपारौ नि-
न्द्याश्च योगाः परिवर्जनीयाः । मेघः कुलीरोमकर-
स्तुता च त्याज्याः प्रवेशे हि तथा तदंशः” इति । निषिद्ध
लग्नफलान्यभिहितानि राजमातृगणे “भूपो यात्वा
मेघलग्ने प्रवेशे नाशङ्क्ये तु कर्कटस्योदये वा । व्याधिं
तौलित्याश्रिते लग्नयन्तिन्याकेकेरे चात्र याद्वान्यना-
शम्” । आकेकेरे मकरे । “लग्नेऽन्यत्वांशकेऽप्येषामे
तद्दुष्टफलप्रदाः । शुभान्यन्यानि लग्नानि प्रवेशे सुनयो
विदुरिति” अन्यानि स्थिराणि द्विखभावानि च ।
उक्तं च वसिष्ठेन “पञ्चाङ्गसंयुज्जदिने निशेशतारावले
चाष्टकवर्गयुक्ते । सौम्ये स्थिरे मे शुभदृष्टयुक्ते लग्नेऽथ
वा द्वाङ्गगृहे विलम्बे” इति । विशेषो राजमातृगणे
“निन्दिता अपि शुभांशमेतास्तौलिमेष्मकराः सङ्ग-
लीराः । कर्कभोपचयगात्र विलम्बे राशयः शुभफ-
लाय भवन्तीति” । एतल्लग्नान्तराशुद्धौ वज्जकाळासहि-
ष्णुत्वे वा दृष्टव्यम् । शुभांशाः दृष्टमिष्टनकन्याधनुर्मीना-
नांशशा इत्यर्थः कर्कटलांशयोः स्वरूपतो निषिद्ध-
त्वात् । विशेषान्तरमाह वसिष्ठः “यः क्षीणचन्द्रो-
ऽन्यषडष्टसंख्यः पापेक्षितः पापयुतोऽथ वा स्यात् ।
कर्तुः स्वयं हन्ति स वसरेषु त्रिवर्षतः सौख्यनिरीक्षित
सेदिति” अथ राश्यां यात्रानिष्ठितप्रवेशेऽयं विशेषो-
ध्येयः यत्र षासे यात्रा कृता तस्मात्प्रवेशे मासि यात्रा
दिनाक्षयमे दिने वा प्रवेशोनिषिद्धः यदाह गुरुः ।
“निर्गमाक्षयमे मासि प्रवेशो नैव शोभनः । नवमे दिवसे
चैव प्रवेशं नैव कारयेदिति” । वामं रविभिर्हित । गृ-
हप्रवेशसमये रविं सूर्यं वामं तद्दिग्भिस्तथात् प्रवेश्य-
गृहाहामभागस्थं कृत्वा वेश्म गृहं विशेत् । तथा पुरो-
ऽप्ये स्वस्मिन् पूर्णषट् जलपूर्णं कलसमुपलब्ध-
त्वात् पूजोपलब्धिपूर्वं वटं वा कृत्वा । चकारस्याऽ-

उक्तसमुच्चयत्वाद्वाह्याणां सजलकलसानपि वा-
ह्याण्यप्ये कृत्वा वेश्म विशेत् । अत्र गुरुः पृष्ठगः कर्तव्यः ।
इत्युक्तोऽपि विशेषो ध्येयः यदाह वसिष्ठः “कृत्वा
गुरुं पृष्ठतो वामतोऽर्कं विमान् पृष्ठानपतः पूर्णकु-
म्भम् । हर्म्यं रम्यन्तोरण्यगवितानैः स्त्रीभिः सखी गीत
माख्यैर्विशेत्तदिति” गुरुस्तु वामतोऽप्यगोवा गुरुो
निषिद्धः, किन्तु पृष्ठगतो दक्षिणगतो वा शुभ इत्याह
“पृष्ठगं दक्षिणं वापि शृणु कृत्वा विशेत्सदा । पुरोगं
वामगं वापि गुरुं कृत्वा विशेत् नेति” अत्र गुरुस्य
दिक्चतुष्टयस्थत्वज्ञानं चन्द्रवदे ज्ञेयं विशेषातुक्तेः ।
तस्य गृहारम्भप्रकरणेऽस्माभिर्दत्तम् अयं च सर्ववर्णानां
त्रिविधेऽपि प्रवेशे विधिः राश्यां तु यात्रानिष्ठितौ
विशेषमप्याह श्रीपतिः “कृत्वा विमान् सजलकल-
सांघाततो वामतोऽर्कं स्नातः सखी विलयसनी
मङ्गलैर्वेदवेषैः । व्यस्येयात्कवितयज्ञमैहारमार्गेण
राजा हर्म्यं पुष्पकरचिरन्तोरणाट्यं विशेत्तदिति”
कीदृशं वेश्म भूटगृहं भूटं घटाष्टकादि तेन शु-
द्धम् । उपलक्षणत्वादिवहप्रकरणोक्तं “वर्षोविश्वं तथा
तारा” इत्येवमादिकं च । तेनापि गृहं ध्येयम् यदाह
वसिष्ठः “राशिकृतादिकं सर्वं दम्भत्योरिय चिन्तये-
दिति” । १४ । अथ वामगतांशज्ञानं तिथिभेदेन पूर्वाद्या-
भिमुखगृहप्रवेशं चन्द्रवंशाच्छन्दसाह वाम इति ।
अष्टमपञ्चमद्वितीयैकादशस्थानेभ्यः पञ्चसु स्थानेषु स्थिते
रवौ सति प्राग्गदनादिमन्दिरं प्रवेश्ये गृहप्रवेश-
कर्तृर्वागो रविर्ज्यैः तदाथा । यस्मिन् लग्ने प्रवेशः
कर्तुमिष्टते तस्मादष्टमं यत् स्थानं तस्मात् पञ्चसु
स्थानेषु अर्के स्थिते पूर्वाभिमुखगृहप्रवेशकर्तृर्वागः
सूर्यः स्यात् । तथा लग्नाद्यत् पञ्चमस्थानं ततः पञ्चसु
स्थानेषु अर्के स्थिते दक्षिणाभिमुखगृहप्रवेशकर्तृ-
र्वागः सूर्यः । एवं लग्नाद्यद्द्वितीयं स्थानं ततः पञ्चसु
स्थानेषु सूर्ये पश्चिमाभिमुखगृहप्रवेशकर्तृर्वागः सूर्यः ।
तथैव लग्नाद्यदेकादशस्थानं ततः पञ्चसु स्थानेषु सूर्ये-
स्थिते उत्तराभिमुखगृहप्रवेशकर्तृर्वागः सूर्य इत्यर्थः ।
उक्तञ्च “रन्त्यात्पुत्रादनादायात्मस्वर्के स्थिते क्रमात् ।
पूर्वांशदिमुखं गेहं विशेद्दामो भवेद्यतः” इति ।
विश्वकर्माऽपि “लग्नात्प्रागादितोदिक्षु द्वौ द्वौ राशी
मिथोजयेत् । एकमेकं न्यमेत्कोणे सूर्यं वामं विधिनयेत् ।
प्राच्यां लग्नात् द्वौ राशी स्थाप्यौ कोणे चैकः । तथा